

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520200768
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3520200768.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v spore žalobkyne: S. C., rod. K., nar. XX.XX.XXXX., bytom L. XX, právne zastúpená AK JUDr. Martin Buraj, s.r.o., so sídlom Trenčín, Jilemnického 532/2, proti žalovanému: O. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, zastúpenému AK VAVRINČÍK s.r.o., so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Hurbanova 1, IČO: 52 619 818, o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10. marca 2020, č.k. 6C/22/2020-37, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. **m e n í** tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia **z a m i e t a** .

II. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. **p o t v r d z u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. žalovanému zakázal vstupovať do rodinného domu zapísaného na LV č. XXX, k.ú. L., obec L., okres L., postaveného na parcele registra „C“ č. XXX/X a na pozemky parcely registra „C“, a to na parcelu č. XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 96 m², parc. č. XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 451 m², parc. č. XXX/X záhrada o výmere 165 m², parc. č. XXX/X záhrada o výmere 165 m², parc. č. XXX/X záhrada o výmere 120 m², parc. č. XXX/X záhrada o výmere 109 m², parc. č. XXX/X záhrada o výmere 108 m² a parc. č. XXX/X záhrada o výmere 107 m², a to až do právoplatného skončenia konania o vylúčenie z užívania týchto nehnuteľností. Výrokom II. žalovanému uložil povinnosť zdržať sa konania, ktorým by bránil žalobkyni v užívaní uvedených nehnuteľností. V rozhodnutí konštatoval, že žalobkyňa sa žalobou vo veci samej domáha, aby súd žalovaného vylúčil z užívania predmetných nehnuteľností, súčasne s návrhom žiadala, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne zakáže vstupovať žalovanému na predmetné nehnuteľnosti a uloží mu povinnosť zdržať sa konania, ktorým by jej bránil v užívaní predmetných nehnuteľností. V žalobe uviedla, že je bývalou manželkou žalovaného, ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 19.10.2018, sp. zn. 9P/6/2018. Z manželstva pochádzajú tri deti, dvaja toho času už plnoletí synovia a maloletá dcéra T., nar. XX.XX.XXXX. Počas manželstva žili so žalovaným v spoločnej domácnosti od roku 1993 až do 01.11.2018, kedy bola nútená s maloletou dcérou opustiť spoločnú domácnosť kvôli agresívnemu správaniu, alkoholizmu a psychickému a fyzickému týraniu jej bývalým manželom. Odvtedy býva v podnájme, ktorý jej končí 15.03.2020 a po ukončení nájmu nemá kde bývať. Žalovaný jej po rozvoде bránil vstupovať do rodinného domu, viackrát vymenil zámky a nedal jej kľúč. Potom, ako jej žalovaný umožnil bývať v rodinnom dome si najala zamestnancov na montovanie novej kuchynskej linky, pričom žalovaný znemožnil tieto práce tým, že odpojil elektrinu a robotníkov vyhodil, v dôsledku čoho nestihne dať dom do poriadku do ukončenia nájmu a reálne jej hrozí, že s dcérou zostane na ulici a nebude mať kde bývať. Tvrdila, že žalovaný je psychiatrický pacient, dlhodobo sa lieči u psychiatra, berie silné lieky, antidepresíva. V poslednom období, najmä odkedy sa nashoval naspäť do domu sa jeho správanie zhoršilo do takej miery, že sa vážne obáva o svoj život a zdravie, o život a zdravie jej, jej detí a maloletej

dcéry. Súd prvej inštancie návrhu žalobkyne vyhovel. Konštatoval, že zo záznamu ošetrojúcej lekárky maloletého dieťaťa PhDr. Krasulovej vyplýva, že u dieťaťa je prítomná neurotická symptomatológia, prežívanie i správanie a symptómy posttraumatickej stresovej poruchy (i vplyvom toho, že v súčasnosti sa dieťa s matkou má sťahovať do rodinného domu v L. a otec dom znehodnotil a bráni im ho upraviť, vyhadzuje odtiaľ majstrov, dva roky im nedal od domu kľúče, menil zámky, ukradol T. jej psa). V lekárskom zázname je tiež uvedené, že v dôsledku správania sa otca v súčasnosti opäť dochádza k intenzívnemu emočnému prežívaniu T. a ohrozeniu pocitu istoty a bezpečia. Jej psychický stav sa významne zhoršil, napriek tomu, že bol v minulosti stabilizovaný. Ošetrojúca lekárka maloletého dieťaťa doporučila absolútnu elimináciu stresu maloletému dieťaťu, takisto eliminovanie kontaktu s otcom, ktorý sa agresívne správa a správa i v súčasnosti podľa vyjadrenia Karolíny. Na základe uvedeného súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanému uložil uvedené zákazy, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

2. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu, žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil. V odvolaní poprel tvrdenia žalobkyne, akceptované súdom prvej inštancie, tvrdil, že v novembri 2018, keď sa so žalobkyňou rozvedli, bol dom sprístupnený tak, že žalobkyňa aj deti mali kľúče od domu a dovtedy si žalobkyňa odnášala z domu veci, ktoré nadobudli počas manželstva. Následne počas ďalších mesiacov si odnášala ďalšie osobné, ale i neosobné hodnotnejšie veci, ktoré nadobudli počas manželstva a dokonca odniesla aj niektoré veci, ktoré nadobudol ešte pred uzavretím manželstva. Viackrát ju telefonicky kontaktoval, žiadal ju, aby sa na rozdelení majetku dohodli, ale zo strany žalobkyne nebol záujem. Správny orgán v rámci vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaný dvakrát vymenil zámky s tým, že kľúče od nehnuteľnosti vzápätí bývalej manželke odovzdal. Do domu jej však nezakázal chodiť. Správny orgán konštatoval, že žalovaný nenaplnil znaky úmyselného konania spôsobovaním schválností. Z vykonaného dokazovania správneho orgánu takisto vyplýva, že mu 18.11.2019 napísala žalobkyňa správu, že sa chce dostať do domu a či jej ho sprístupní. On súhlasil a o 12.00 hod. išiel otvoriť dom tak, ako sa dohodli, zobral so sebou aj brata C. C.. Žalobkyňa vošla do domu, prechádzala sa tam s dcérou a povedala mu, že chce 40.000 eur alebo má „navaliť“ kľúče od domu, povedal jej, že peniaze jej dá len právnou formou alebo môže žiť v dome a vyplatí ona jeho, na čo žalobkyňa jemu a jeho bratovi začala vulgárne nadávať. Správny orgán konanie voči nemu zastavil, nakoľko spáchanie skutku mu nebolo preukázané. Na základe vyššie uvedeného je preukázané, že žalobkyňa útočila na neho a podávala na neho viaceré oznámenia, ktoré sa nezakladajú na pravde. Uviedol, že nebráni a nemá ani žiaden dôvod brániť žalobkyňu a maloletú dcéru v užívaní predmetnej nehnuteľnosti, do tejto mala žalobkyňa vždy prístup. On sa za posledné štyri mesiace vôbec dlhodobo nevyskytoval v predmetnej nehnuteľnosti, preto mu nie je jasné, akým spôsobom by mal v súčasnosti brániť žalobkyňu v užívaní a čo bolo dôvodom, pre ktorý teraz podala žalobkyňa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Tento návrh považuje za absurdný, nakoľko on túto nehnuteľnosť neužíva a preto neexistuje dôvod na jeho zákaz vstupu a povinnosť zdržať sa konania, ktorým by bránil žalobkyňu v užívaní nehnuteľnosti. Tvrdenia žalobkyne označil za zmätočné, nakoľko žalobkyňa vo svojom návrhu na jednej strane tvrdí, že žalovaný býva u svojej priateľky a súčasne na inom mieste uvádza, že ďalšie spoluzítie s ním v spoločnom byte nie je možné, pretože je ohrozený jej život a zdravie. Poukázal na to, že so žalobkyňou nežije v spoločnej domácnosti, býva u priateľky, pracuje na týždňovky a väčšinu svojho času je v zahraničí. Jedine s čím prejavil nesúhlas je výkon rozsiahlych stavebných prác a rekonštrukcia danej nehnuteľnosti, na čo má zo zákona právo, pretože dom je doposiaľ predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ďalej poukázal na to, že žalovaná mala dostatok času od rozvodu v r. 2018 sa nasťahovať do rodinného domu, čo jej umožnil, no neurobila to napriek tomu, že dom bol v obývatelnom stave a dodnes, t.j. viac ako dva roky, býva v nájme. Absolútne odmietol tvrdenie žalobkyne, že je psychiatrický pacient, nie je alkoholik, nikdy nebol psychiatrický pacient, neužíva žiadne antidepresíva, ani lieky popisované žalobkyňou. Je profesionálny vodič kamiónu, preto vôbec nepožíva alkohol. Kvôli práci chodí pravidelne na psychotesty, ktoré pre neho nebol nikdy problém absolvovať, nemá agresívne sklony, nikdy na žalobkyňu nekričal a ani nekričí, neponižuje ju, nenadáva jej a nikdy jej fyzicky neublížil, fyzicky ani psychicky ju nikdy netýral. K vyjadreniu maloletej, ktoré žalobkyňa priložila k návrhu, uviedol, že správa z psychologického vyšetrenia bola vyhotovená dňa 04.03.2020, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol spísaný a zaslaný súdu dňa 05.03.2020, preto má za to, že súčasné vyjadrenia maloletej sú ovplyvnené žalobkyňou. K vyjadreniu pripojil fotografie z času po rozvode manželstva, ktoré dokazujú, že vzťah medzi ním a jeho dcérou bol aj po rozvode veľmi pekný a harmonický, maloletá bola vtedy s ním sama na dovolenke, ako aj v zábavnom parku v Rakúsku. Žalovaný takisto chodieval s maloletou k lekárom, keď žalobkyňa nemohla, odkedy však má priateľku, maloletá sa odmieta s ním stretávať a vymýšľa si nepravdy. K odvolaniu pripojil rozhodnutie Okresného úradu Nové Mesto

nad Váhom, odboru všeobecnej vnútornej správy zo dňa 29.01.2020 a rozhodnutie Okresného úradu Nové Mesto nad Váhom, odbor všeobecnej vnútornej správy č. OU-NM-OVVS-2018/013737, OU-NM-OVVS-2019/001076 zo dňa 03.05.2019, ktorými boli konania o priestupkoch, iniciované zo strany žalobkyne, voči nemu zastavené z dôvodu, že skutky, o ktorých sa konalo, mu neboli preukázané.

3. Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku I. podľa § 388 CSP zmeniť a vo výroku II. podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, podľa ktorého nie je potrebné nariadovať pojednávanie odvolacieho súdu.

4. Z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odvolací súd zistil, že žalobkyňa žiadala nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým súd zakáže žalovanému vstupovať do ňou označených nehnuteľností, podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP a ďalej žiadala nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa konania, ktorým by jej bránil užívať ňou označené nehnuteľnosti, podľa § 325 ods. 2 písm. c), d) CSP.

5. Podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ktorej je dôvodne podozrivá z násillia.

6. Podľa § 325 ods. 2 písm. c) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami.

7. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

8. Základným predpokladom pre nariadenie každého neodkladného opatrenia, tak ako sú upravené v ust. § 325 ods. 1 CSP, je nevyhnutná potreba dočasnej úpravy práva alebo povinností, prípadne zabezpečenia výkonu budúceho rozhodnutia. Ten, kto sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia je v každom návrhu na nariadenie takýchto neodkladných opatrení povinný osvedčiť, že strany sporu sú v určitom vzťahu, že právny vzťah, ktorý medzi nimi existuje, vyžaduje dočasnú úpravu, ktorá je potrebná, pričom sa v právnych vzťahoch medzi stranami sporu týmto nevytvorí nenávratný stav, ani sa neprimeraným spôsobom nezasiahne do ich právnych vzťahov, t.j., že druhá strana sporu nebude obmedzená spôsobom neprimeraným povahe veci.

9. Predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP okrem uvedeného je to, že povinná osoba je dôvodne podozrivá z násillia, predovšetkým fyzického násillia, pričom osvedčenie takéhoto podozrenia musí vyplývať obvykle z obsahu trestného oznámenia alebo oznámenia priestupku, prípadne zo spisov orgánu povereného starostlivosťou o rodinu a deti, alebo z iných dôkazov.

10. V danom prípade žalobkyňa dostatočné dôkazy, potrebné pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP, v konaní pred súdom prvej inštancie nepredložila. Z tvrdenia žalobkyne vyplýva, že manželstvo strán sporu bolo rozvedené dňa 19.10.2018, pričom bývalí manželia od 01.11.2018, kedy žalobkyňa spolu s deťmi opustila spoločnú domácnosť, nežijú v spoločnej domácnosti. Žalovaný v odvolaní tvrdí, že v označených nehnuteľnostiach dlhodobo nebýva, žije u svojej priateľky; túto skutočnosť potvrdzuje aj žalobkyňa vo svojom návrhu, keď uvádza, že žalovaný nehnuteľnosť sústavne neobýva, nebýval tam ani potom čo sa odsťahovali a podľa jej informácií býva u svojej priateľky, s ktorou je zasnúbený, v D.. Z návrhu žalobkyne je zrejmé, že žalobkyňa, ktorá býva spolu s maloletou dcérou v podnájme, sa snaží nastahovať späť do spoločného rodinného domu, za ktorým účelom sa snaží vykonať na dome stavebné úpravy, pričom žalovaný jej vo vykonávaní stavebných úprav bráni, keďže doposiaľ nedošlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Pri tomto medzi bývalými manželmi dochádza k incidentom, vo verbálnej rovine, pričom žalobkyňa tvrdí, že tieto incidenty vyvoláva žalovaný a žalovaný naopak tvrdí, že incidenty vyvoláva žalobkyňa. Žalobkyňa na žalovaného v tejto súvislosti podala viaceré oznámenia, pričom z dôkazov predložených žalovaným - z rozhodnutí Okresného úradu Nové Mesto nad Váhom, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 29.01.2020 a 03.05.2019 vyplýva, že priestupkové konania boli voči žalovanému zastavené z dôvodu, že spáchanie skutkov, o ktorých sa konalo, nebolo žalovanému preukázané. Ani zo žalobkyňou predloženého rozvodového rozsudku zo dňa 19. októbra 2018 sp. zn. 9P/6/2018-122 nevyplýva, že by manželstvo strán sporu bolo rozvedené pre násilnicke a agresívne správanie sa žalovaného. Jediným dôkazom, z ktorého by bolo možné vyvodiť neadekvátne a násilnicke správanie sa žalovaného voči žalobkyni a deťom je správa ošetrujúcej lekárky maloletej Karolíny PhDr. Krasulovej, z ktorej vyplýva, že maloletá má spomienky na to, ako otec matku fyzicky napádal, dával jej facky, ako deti fyzicky trestal a niekedy im bránil spať, tieto spomienky sú však zamerané do minulosti. Žalobkyňa tak podľa názoru odvolacieho súdu nepredložila relevantné dôkazy potrebné pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP, ktorými by preukázala, že žalovaný je osobou dôvodne podozrivou z páchania

násilia voči žalobkyni alebo jej deťom v súčasnosti, keď z predložených listinných dôkazov a tvrdení strán sporu sa javí, že medzi bývalými manželmi sa skôr jedná o verbálne útoky a incidenty vyvolané z dôvodu nevysporiadaného bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalobkyňa tak podľa názoru odvolacieho súdu neosvedčila potrebu zasiahnuť okamžite, formou nariadenia neodkladného opatrenia, preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. zmenil tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP zamietol. Právne pomery a ich relevanciu totiž posudzuje súd vždy v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, preto potreba ich úpravy musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Odvolací súd však zároveň dodáva, že uvedené znamená iba neosvedčenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia (o ktorom návrhu súd musí rozhodnúť bezprostredne, bez vykonania dokazovania), nevyklučuje to však, že žalobkyňou tvrdené skutočnosti budú preukázané v konaní vo veci samej, po riadne vykonanom dokazovaní.

11. Výrok II. napadnutého uznesenia odvolací súd potvrdil. Z výpisu z listu vlastníctva č. 603 pre k. ú. Nová Ves nad Váhom totiž vyplýva, že sporné nehnuteľnosti patria do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré doposiaľ nie je vyporiadané, takže obe strany sporu majú rovnaké právo sporné nehnuteľnosti užívať. Žalobkyňa v návrhu tvrdí, že žalovaný jej v užívaní týchto nehnuteľností bráni, preto nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zdržať sa konania, ktorým by bránil žalobkyni v užívaní sporných nehnuteľností, považoval odvolací súd za správne, pretože je potrebné, aby žalovaný nepodnikal žiadne kroky, ktorým by žalobkyni bránil v užívaní týchto nehnuteľností. Napokon, žalovaný sám vo svojom vyjadrení uvádza, že v užívaní sporných nehnuteľností žalobkyni nikdy nebránil a ani v súčasnosti nebráni, takže nariadené neodkladné opatrenie nemôže predstavovať zásah do jeho práv.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).